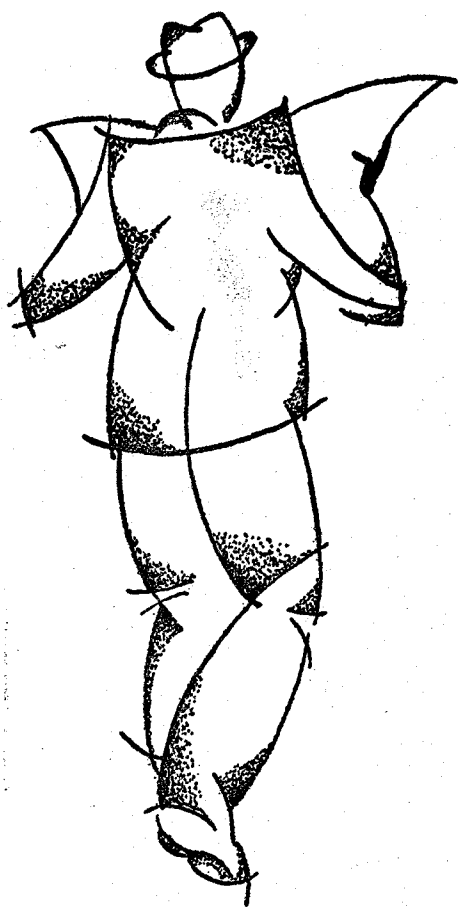

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

RELLEUS DE LA TERRA, per BERNAT CLOVA.—CRÓ-
NIQUES D'ORIENT, per JOSEP GIBERT.—BAILES, per
VELIAQUÍ.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—ES-
PORTS.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per
ANTONI PAPELL.—ESPECTACLES, per DON
SERVANDO.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 7

FIGUERAS

Miércoles

15 Enero 1930

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

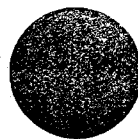
Suscripción
CIUDAD . . . 1'50 PTAS.
FUERA. . . . 2'00 "
ATRASADOS 0'25 "

Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscrip-
ción: Librería Batllósera, In-
genieros. 3.

Anuncios
Ultima plana . . . 100 ptas.
Interiores 80 "
Media plana . . . 45 "
Cuarto 25 "
Octavo 15 "

INTERCALADOS Y ES-
QUELAS A CONVENIR

Relleus de la Terra

JOAN TUTAU I VERGÉS

per BERNAT CLOVA

Trobarem la clau de la seva vida entusiasta i arriscada en l'estudi del seu esperit. Coneguent-li l'ànima ens explicarem els fets variats del seu complex i ensems senzill descapdellament. Serà com llegir un llibre d'aventures que pot tenir molta palla, però sempre rossa i suau com l'or vell, ple d'interès i fulgor. Ell era un bleix de tramuntana empordanesa amarada per les soleiades del pla.

Va nèixer el 21 d'agost de 1829 en el típic carrer de la Muralla de nostra ciutat, en la casa avui propietat dels hereus d'en Narcís Margall, llavors patrimoni dels Tutau, que té una porxada de voltes, si bé modestes, altívoles, que li donen caràcter.

Com gairebé tots els figuerencs que en són de tremp, va dedicar-se ja de xicot al ram comercial, treballant en el negoci de quincalleria, seguint dels primers d'anar en busca dels articles a Alemanya, d'on li vingueren segurament, amb el viatjar, els aires europeus que inspirava i els trets financers de la seva època ministerial. El nom de la casa Tutau i Comas era prou conegut perquè fos ben estimat el seu corredor, que ho era el fill, Don Joan. Més tard, la casa Tutau i Comas es traslladava a Barcelona, al carrer de Jaume I.

Com l'anell al dit ve a tomb de dir que el consoci de la casa Tutau, en Comas, fou el pare del meritíssim astrònom actual Comas i Solà.

Res té, doncs, d'estrany, que en Tutau el vejem capitanejant, com dèiem abans, les masses obreres a Barcelona quan la desfeta dels lleials a Alcolea; i que en la ciutat comtal hi sojornés entafurat llavors que solia estar condemnat a l'exili. El crèdit comercial de la casa i el seu tracte efusiu li valgueren els amagatalls que li calien en seguir la petja dels esdeveniments estimuladors, succeïts en aquells temps, igual que onades marejadores, pel nostre país. Diguem també que el seu nomenament de segon Alcalde de Barcelona per sufragi universal, coincidí amb l'establiment de la raó social Tutau-Comas a aquella capital.

El seu domini de la paraula i la ferma en complir-la, li valgueren l'alt concepte que meresqué; firmant, entre els més interessants, el manifest del 13 de maig de 1870, que és una digna reafirmació dels principis federals que tan fervorosament mantingué fins son darrer moment.

Vegi's un dels paragrafs més interessants:

"Queremos la unidad nacional; pero queremos que la constituya la agrupación de Estados autónomos, es decir, soberanos, ligados por un pacto que, al par que sea la solemne expresión de esa unidad creada por el poder incontestable de la naturaleza y el tiempo, sea también la salvaguardia más firme de los intereses generales y la más sólida garantía de los derechos individuales".

Proclamada la malaguanyada República del 73, el nostre biografiat entrava en el gabinet del President Figueres, destinant-li una de les més espinoses carteres, la de Finances, sobre de tot en un temps que la confiança internacional no podia ésser massa ferma envers un poble atacat de verdadera epilepsia política. Sortosament la talla, intel·ligència, gallardia i gestes desmenllava-

des d'aquells homes tan valuosos però tan desafortunats, encara deixava en favor de la nació un rest de garantia.

Per remeiar la malestruga financiera en Tutau tingué d'empenyar l'Estat amb préstecs extremadament onerosos, alguns dels quals arribaren fins a un interès del 12 per cent anual.

Com se pot veure la plaga dels paràsits que disfruten amb l'esforç dels qui penen ha tingut sempre el seu agost en les crisis més desventurades.

Amb semblant rêmora no podia trobar-se home capaç de tirar endavant. Per culpa d'aquests segadits que fan eare la bossa, havia de fracassar en Tutau. Poc abans de la dimissió del ministeri Figueras, se proposava llençar per mitjà del Banc d'Espanya una emissió de bitllets de banc de circulació obligada per un valor de 2.000 milions, que podien haver estat el dic i la solució pel daltabaix econòmic que transformava la vida nacional.

Va caure la República, amb aquella poca solta que saben els qui tenen la afecció de llegir les planes de la Història, i l'home bullició, capacitat, federal i ple de bona voluntat que fou Don Joan Tutau, se'n tornava a casa per sempre més, a guardar-hi en el fons del seu cor i en l'expressió dels seus sentiments, una adoració fervent per Don Francisco Pi i Margall, el Mestre del Federalisme, doctrina encara igualment sucosa que el primer dia d'ésser plasmada pel seu autor i en res escrotonada, malgrat certes tendències ranciotes d'alguns localismes.

(Seguirem, encara).

Cròniques d'Orient

per JOSEP GIBERT

Orient!

Oh Orient immens, ferotge i tendre!

Oh Orient de l'orgull, del coratge, de l'entusiasme i del deliri, així impetuós que el Simoun del Sahara.

La meva imaginació et veu enquadrat com una pintura. I vet aquí que es precisen davant meu les teves imperfeccions, els teus tumultes, les teves necessitats i l'encavalcament a les teves passions.

Pas o poques riqueses organitzades

en el teu dins, pas de prodigis en la civilització del segle. Tu ets pobre de banques, d'organitzacions, d'associacions, de totes les institucions que són l'orgull i la potència dels forts. Tu ets pobre d'escoles, d'asilis, de museus, de laboratoris, de col·leccions d'art, d'història i ciència que són aportades a contrades llunyanes. Tu manques de saber. Els teus recursos es troben espargits i tu ets desunit i sense conjunt.

Jo ho sé tot això. Però la meva con-

fiança en el teu destí és tant absoluta com la seguretat de la meua vida mateixa.

Quina és doncs aquesta força que m'apropa a tu?

Perquè amar a la teua llengua, la parla elegiaca i nostàlgica, l'accent gatural i ràpid i l'hal'lali que clama l'orgull de la raça i propaga l'incandescència a les teves zones tòrrides?

Quines afinitats múltiples i inegables m'atrauen a la llengua antiga de les poblacions de les teves grans ciutats, dels nòmades sota llurs tendes en l'aridesa dels deserts, de les tribus espargides a lo llarc dels teus rius o agrupats a l'entorn de les teves fonts, de tots aquells clans posats sobre els flancs de les teves muntanyes i dins les profunditats de les teves vallades?

El teu instint tenaç e insondable, Orient, m'hipnotitza i em sotsjuga a mi, àtom mínim entre els milions dels teus àtoms. I malgrat la meua petitesa, tu has entrat en mi els teus deserts i les teves planes, els teus cims inaccessibles i els afraus dels teus vallons, els teus defectes i les teves virtuts, les terribles borrasques dels teus climes i els cantis planyívols dels teus camellers, els cors ardents dels teus infants i la inescotable potència de creació inherenta a tu!

Veus aquest cel que és teu, desplegat dins la seva sumptuositat d'atzur velat d'or, d'argent i de porpre? Ell és aquell que inspirà els grans misatges de l'humanitat i abrigà les iniciacions i les profecies. Car tu vares ésser designat, oh Orient, per ésser la patria mare dels primers herois i dels iniciadors.

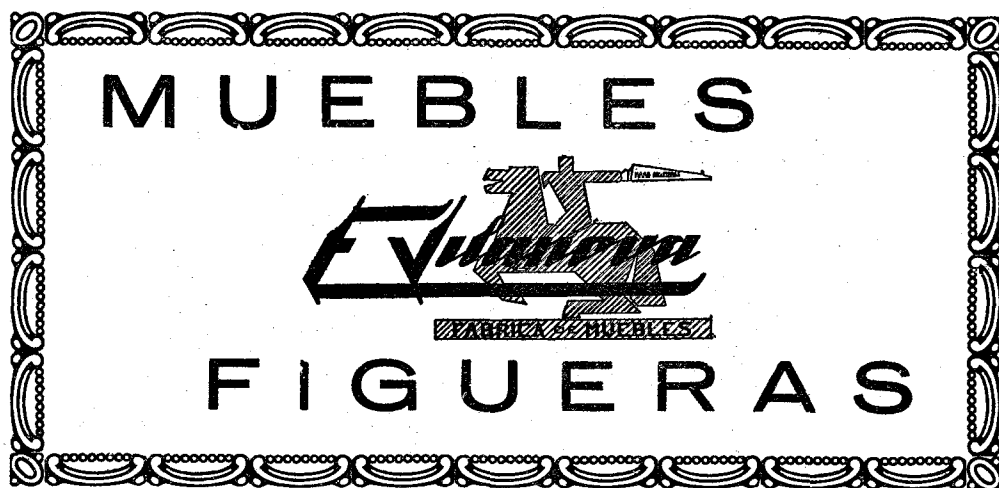
Tres segles de repòs t'estaven llegítimament deguts després de tants segles de treball i glòria. Era just que el flux magnífic i benefactor de les teves civilitzacions, cedint a la llei inexorable de les alternatives, es retirés per un temps en un reflux fatal. Mes vet aquí que la mateixa llei, dominant la marejada i guiant-la, sona l'hora de despertar i de marxar en avant.

A l'entorn teu els forts lluiten, triomfen i es glorifiquen en el botí de la victòria. No els escoltis; tu també has gemegat en la nit: fins quan haig d'esperar l'aurora que em té de lluir?

I és que l'aurora pot lluir abans que l'Est no sigui inundat de raigs?

Tu ets la torre de la claretat, oh Orient! Tu ets el cor de la Llum!

(Prohibida la reproducció).

B A I L E S

per VELIAQUI

UNA PETITA "SOIRÉE"

Uns quants jovincells, dels més típics que tenim a casa, —entengui's a la ciutat—, es decidiren per organitzar una vetllada alegre, distreta, cofoia, que ens despertés de l'ensopiment diari en que ens solem soterrar. Escolliren lloc i medi: el Casino Sport. Temps, el que fos; i diada, no t'hi fixis, però la vetllada fou esplèndida.

Veureu sinó.

Un gramofon d'aquests tan perfectes que recullen la veu humana, o que copien punt per punt tots els alts i baixos de qualsevol bona orquestra; i perquè la seva harmonia arribés a tothom se li acoplaren tres alta-veus dels moderns.

A les sis en punt, perquè es digui que l'organització era puntual, començà la dansa, una dansa plena, acadèmica, virolada, com una toia de flors. I en Quico Jordà i el Paco Careaga s'encarregaren de l'orga, ben dit, de posar en marxa els discs i les agulles del perfecte parlofon.

La cosa no era pas per riure, car àdhuc de Girona ens arribaren uns quants Fairbanks i Gilberts, que se'ns emportaren, durant les dances, les més dolces il·lusions amb les més belles de les nostres damiseles. Fou veritat allò de: «hostes vingueren que de casa ens tregueren».

I tan li fa que els nomenem amb el nom dels asos de Cinelàndia com que diguem que eren en Casadevall, l'Iglésies, o en Martí de Parlabà, que com que és molt alt tots s'adonaren d'ell.

I comencem la llista de les «mabels»; ail que tinc por de no encertar i enfa-

dar-ne algun! Són totes tan guapes, tan boniques i atraients, que no fer-ne l'elogi complet és ser-ne baladre, i volguerne contar tota la gentilesa no és obra per un pobre cronista, ni per un mestre de salons.

Però, veiam: Abans i al mateix temps la Rosita Salleras, aquesta espiga d'or que ensems era una roella vermella i encesa pel ric trajo que lluia; Maria Homar, més encantadora que mai amb la rialla suau dels seus ulls hermosos; la Conxita Alvarez, una preciositat de gràcia, una bella transfiguració de la Baker famosa; les divines germanes Dalfó, davant les quals un hom no pot fer res més que inclinar-se profundament i besa-'ls-hi els peus, tan armonioses són. I la Laienta Ventura, que ho és de noms i de fets; l'estatuària de Paros, hauria trobat en ella la imatge cercada; les germanes Perxes, tan elegants, tan simpàtiques i atractives, font de gràcia; les dues Vayreda, bibelots infantins, dolçor de lluminàries augustes. I d'altres i d'altres més que confongueren l'indiscreció dels meus ulls pecadors.

Passem-li's també revista a la colla de jovent engrescat davant l'èxit de la vetllada que organitzaren, en Thomas, auster i conversador (no conservador); en Joan Careaga, l'home de l'«esplín» anglès i deixa'm encendre; en Marianet Dalfó, un si és o no és vergonyós o atrevit; en Rocalba, amb una curvatura de torax que el fa l'elegant del «siempre alante»; en Ribera, que mira i no en toca, però sab el que es fa; en Falet Soler, que com que és nebot de l'editor no en direm res, però que consti que per la cua d'ull li hem vist que mai para, i un servidor de la crònica amb tots els forasters que s'emportaren la palma. I prou... fins un altra.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dímarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

Ramblejant

per KOLIN

■ L'animació del Casino Sport, féu migrar la nostra típica Rambla, que aquell dia escassejà del nostre món elegant. Certes frisances se manifestaren per culpa d'aquell reixit sarau.

■ L'empresa d'aquella vetllada, millor dit, els homes de l'empenta, organitzadors de l'organització ben organitzada, foren els més «dandys» de consuetud, famosos en «los cuatro cantones» de tot arreu: els Thomas, els Careaga, els Rocalba, i ningú més que ells, per dir-los tots. Els hi alabem la traça i que en tinguin moltes com aquesta.

■ «Tothom ho diu» que l'amic Rocalba té el cor un xic lluny de Figueres; però encara va fent la viu viu perxò. «No hay mal que cien años dure»... i veste'n Anton... que jo em quedo.

■ Homar, Álvarez, Gutiérrez, tres noms, tres flors; veiam si me'n dieu un altre.

■ En Pepito, en Pepe, el Nanditu, en Victorico i el Mejía, colla d'estudiantets avui; demà seran els amos de la nostra passejada, i... ail cor que et veig, cor que trocejo. Prepareu-se i feu-se'l de llauna, noies, ara que hi sou a temps. L'any vinent ja em parlarem.

■ Narcís C. és nom que correspon a [un gentil «amateur» al «bello sexo». Se mira de bon ull a la Lidia V., però aquesta es decidirà? «Chi lo sa.» Per ara ella resta indiferent, mes Déu nos en guard d'un descuit. Ara que n'hi ha un altre que....

■ Declaració de guerra?—No, ho

me, no. Senzilla ruptura de relacions entre una M.ª Antonia i un Don Joan dels segles XX.

■ Si algú dels meus volguts llegidors, o llegidores (que jo soc mascle), me sab dir quina és la jovincella que li agrada més al nostre Jordà, que ens avisi; de remerciament, pel 30 de Febrer, li donarem un duro.

■ I doncs Conxiteta, què és això? No t'agradem nosaltres? Perquè sempre esperes l'arribada dels gironins? Vaja dona, el nostre pamet bé val quelcom, i no m'alabo.

■ Passeig de ronda; passeig d'aquests tan llargs que mai s'acaben, i volta que volta carrers, però a la fi, cap al peu de les 8 i mitja fins les 9, en Quico i la Mary se deixen caure al rovell d'ou (la Rambla) com els desganats de l'amor.

■ L'acera de l'«Emporivm», sota del «Paris Hotel», és la predilecte dels casaders. Toquen les 8 i toquen les 9, i les parelles del «dulce arrullo», que són cinc o sis, s'han passat l'hora en un «dolce farniente», tot fent-se promeses d'amor durader que ha d'acabar amb un «enlace feliz». No vull pas dir que a l'

endemà del casori trenquin els plats, perquè jo encara soc solter.

■ Veieu, fins ara deien que els petits volien ésser grans, i els grans viceversa, però que un pollastre de primera volada, se'ns posi de cop i volta amb pantalons de si m'estiro ja m'arronso, ens ha tocat ben bé la gràcia de Déu. Apa, vaja, torna-te'n a casa i canviat les calces, Pepet P., que això a Torroella farà bonic, però aquí... a qui fa riure.

■ Dèiem que en Campistol tenia per vici anar sol, i ens ha sorprès acompanyant una verdadera «venus» pels jardins (?) del nostre popular Parc-bosc. Ara sí que veiem que en Campistol, va sol... quan vol.

■ Tots són ulls, tot és moure les parpelles i mirar de biaix. Qui passa? Qui?—En KOLIN, qui ha d'ésser, aquest butxera que sempre està de bèlit. Vols dir que és ell? Ai que és bufó! (?) No pot ésser. Jo me l'afigurava com una mena de Pere Botero. Es molt tendre aquest angelet per ésser un KOLIN.—Doncs l'és. (Aquesta era la conversa d'una morena y una rubia,.... Bueno, s'estaven al passeig nou i jo em passejava).

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

ESPORTS

Glosari d'esports

L'unió va empatar a Olot. El punt perdut els assegurava el campionat comptant guanyar el partit amb La Escala. Malgrat saber això els nostres representants no sapigueren marcar i sols a una magnífica actuació de Gutiérrez i Santamaria es deu que l'ensopagada no sigui irreparable. No és que nosaltres creguéssim en el triomf segur dels nostres, no. Després d'haver vist jugar l'Olot en nostre terreny i de saber els resultats obtinguts en el seu camp contra altres equips provincials, ja vèiem en els olotins un escull difícil de salvar. Però no creïem que els figuerencs sortissin del camp olotí sense haver pogut marcar cap gol. Clar que tenen l'atenuant d'haver de presentar una ratlla d'atac incompleta, però... s'havia de guanyar. Calia guanyar perquè la victòria d'Olot representava la màxima victòria i el poder anar a Santa Coloma, el partit més difícil de la temporada. No han sapigut guanyar i el campionat s'és fet més interessant. Tant, que sols manquen dos partits i encara no pot dir-se si guanyarà el Palamós, la Unió, o si el campionat tindrà de resoldre's amb un partit de desempat entre els dos mentats Clubs. Els amants de les sensacions fortes estan d'enhonor. Però nosaltres no voldríem pas que s'arribés a tenir de celebrar el desempat. Sabem el que va passar a Palamós; ja vàrem comentar el succeït a Figueres, i tremolem de pensar el que passaria si tinguessin d'enfrontar-se novament palamosins i figuerencs. Encara que el partit tingués lloc en camp neutral nosaltres obtariem per quedar-nos a casa.

La Bisbal ha vençut al Cassà. Aquests primers, però, han perdut les esperances de classificar-se entre els llocs d'honor. I pensar que foren els qui ens barraren el pas per primera volta!

No glosem més i esperem els dos partits que manquen. Considerem que tot el que pugui dir-se és prematur. Càlculs, profecies, pronòstics... Tot això en fútbol és... aigua calenta!

L'Unió ha guanyat la copa Bar Parisenc. Ha demostrat posseir un equip re-

serva ben arreglatet. Vagi per els simpàtics jugadors la nostra felicitació.

A Barcelona, la ratlla mitgera que el dia del partit de l'Slavia semblava havia d'eclipsar la nacional, va fracassar rodonament contra l'Athlètic de Bilbao. Sols va salvar-se de la crema en Font.

L'Espanyol va tornar a perdre. I van...

L'Europa imità a l'Espanyol contra els darrers classificats del Torneig de lligues. Aquest Europa sempre ens té amb l'ai al cor!

Ja veuran com tornarà a guanyar quan li toqui jugar contra el Barcelona.

--: ENSEÑANZAS DE IDIOMAS --:

Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

CAMPIONAT PROVINCIAL

Resultats de diumenge

Olot-Figueres.	0 a 0
La Bisbal-Cassà	5 a 1
Palamós-Santa Coloma	2 a 1

A OLOT

Diumenge passat el primer equip de la Unió Sportiva va traslladar-se a Olot per a contendre contra el primer equip de la esmentada població.

Un empat a zero fou el resultat del partit. Lògicament el resultat, atenent-se a la manera que va desenrotllar-se el partit, és just. Ocasions per marcar, les tingueren ambdós equips, amb abundància, però la excel·lent actuació dels dos tercets defensius, privaren de que uns i altres poguessin marcar cap tanto.

De bon començament els olotins apretaren de mala manera, fent anar completament de "bòlit" als figuerencs, però Gutiérrez i Santamaria es valen prou per mantenir l'empenta; poc a poc van refent-se els unionistes, però l'individualitat de Nadal unes vegades i la prevenció de Jordà i fan perdre algunes ocasions de marcar.

Tres ocasions que ni pintades tingueren els figuerencs: l'una la va perdre en Jordà i per por; la segona un "xutarràs" de marca d'en Quico que el porter es va trobar la pilota a les mans per casualitat; i l'última, en Pinadell, a porter batut, per volguer assegurar massa el gol, va xutar al pal.

Cal dir per això que els d'Olot també tingueren alguna ocasió; una d'elles si no arriba a ésser la decisió de Santamaria, a hores d'ara ja ni esperances tindríem de ésser campions.

Va arbitrar el Sr. Olamendi amb molta imparcialitat i energia.

El públic d'Olot es portà d'una manera com mai ho havia fet amb els jugadors i acompanyants figuerencs, ço que vol dir no gens correcte.

Torneig local

"Copa Bar Parisièn"

Resultat de l'última jornada

U. S. F. (Reserva), 7.º Comerç F. C., 1

AL CAMP LOCAL

Al camp dels monjos contendiren el Comerç i el Reserva de l'Unió.

La superioritat demostrada per aquests darrers en tot lo que va de l'esmentat trofeu, es palesà més el diumenge al batre a l'equip ansiós d'estrancar la sèrie de victòries obtingudes d'un temps ençà pels reservistes.

El resultat fou de 7 a 1, alineant-se pels guanyadors: Cañellas-Rizo I, Jordi-Rizo II, Ros, Corsellas-Sánchez, Martí, Carbonell, Vernet i Armangué.

Marcaren els gols: Carbonell, 3, Vernet, Sánchez i Martí. L'altre el féu un defensa "comerciant" que va estalviar a en Martí de marcar-lo.

Arbitrà en Medina, bé.

Libreria Batlosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

EMPRESSES DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figueraes (Empordá)

Xerrameques

Te'n passa algunal... Tú no sembles el mateix!... li deien l'altra dia els companys d'equip a en Mas. Estic un rato quiet. Penso, penso, i a l'últim li dic: ja et tincl... "¿Será lo del rapto de Emilia?...". Perquè; vostès saben l'aventura del Tenorio segle XX de pocs dies enrera? Sí... Doncs nosaltres també.

En Borràs, quan es comentaven partits del Torneig de Copa Bar Parisenc "se refa... se refa...". Ara els que riem som nosaltres, després del partit de diumenge passat.

Xec! Vista enrera! Una senyoreta queixant-se al mateix temps que somreia amablement. Anem a mitja tarda al Casino i una damisella coixejava bo i dançant. Ens la mirem fit a fit i resultà la mateixa de l'abric color de foc, que en el camp, un espectador, —suposem involuntàriament— li havia xutat una pilota recullida al públic que li anà a tustar precisament a la porta del darrera.

Anuncis de radio? No. Aparells? Tampoc. Ens acostem a una munió de jovent

que xerramequejava de si mentre juga sembla un altaveu; i que si mai convinqués donar algun partit (s'entén: per ràdio) el posarien al micrófon. L'indirecta poguèrem convencer-nos que anava per en Carbonell.

Dintre poc, al reglament de fút-bol hi afegiran un nou utensili pels jugadors. Si no ho creuen, preguntint-ho a en Santamaria, que els donarà raó d'aquella coraça per a salvar-se de la pluja de rocs que li dedicaven els olotins. I li deien: "el lefiador". Suposem nosaltres anava per l'estopa que repartia, perquè el seu ofici és "mahonero".

Nostre espia ens comunica per ben aviat la celebració d'un partit entre dues acadèmies (no de balls) sinó de reclutes quotes. L'encontre no es farà esperar, el que resulti passable potser sí. Amb els valors que les integren, ja em encarregat l'arnica per quan es celebri.

NOSTRA POSTA

F. B. V.—Ben vingut, però li recoma-

nem el seu propi consell. Art poètica, la d'en Coll i Vehí, o la d'en Milà i Fontanals. Gramàtica, en Fabra.

Salvador.—Cal estar més al tanto; de tota manera n'aprofitem.

B. de R.—Avui comencem. Cosa que interessi i sigui suggestiu. Apart li correspondrem.

S. de C.—El molt original retrassa, vegades, la sortida.

Manigua.—Obri el paraigües i recull bolets.

C. de P.—Contestarem apart.

Fanny.—Vostè és mascla o femella.

Kantina.—Ompli i buidi.

J. P.—Es publicarà.

Pepet.—S'allarga massa. Som «Galeria», però no «claque».

Jhon Gilbert, el Alias.—Home, fixi's amb el precedent. Ensavonades, i de franc? Ara tot va car, i ni tan sols tenim «pase» d'en lloc ni de res. Con que a taquillall, com nosaltres.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

La Junquera, 27

Figueraes

En el transepte n'hi ha una altre de torre que té la meitat de l'altura de les dos citades. Es puja a ella per una escala de caragol que dona a l'església i té encara la volta del pis, un petit absis, amb restes d'una creu de pedra en la volta i el forat per l'escala de fusta. Conserva uns marlets molt alts i està revocada com el campanar. Com aquest serveix d'estreb a la feixuga volta de l'església.

Hi han també restes d'una torre de defensa damunt la porta de entrada qui sab si amb l'ofici de defensar-la de les escomeses del eastell, quan aquest no pertanyia al monestir.

ALTRES DEPENDENCIES

El primer cós que es troba al franquejar el cenobi de Sant Pere de Roda és el destinat a les dependències accesories. Entrant per la feixuga volta mig tapada per les ruïnes, al costat esquerra i damunt el pati de l'església, un porxo amb columnes de rebble precedia a les cel·les dels criats. A l'altre costat de la porta, una petita habitació tenebrosa, tallada en la roca, constituïa la presó; que també els monjos respiraven a bastament l'altívosa irreconciliable de la edad mitjana.

Una escala que arrenca del pati, pel cantó dret, pujava a les quadres, forns, dipòsits i corts, en l'extrem sur de l'edifici, en una de les quals s'hi veuen encara restes d'un conc.

Sota les habitacions dels criats hi ha unes cel·les qual utilitat és difícil d'esbrinar. Possiblement era un recull de peregrins, potser un quarter de tropa, qui sab si allotjaments per a els forasters. Estan construïdes amb superbes voltes de canó i en forma de cúpula, prodigiosament conservades. En les parets hi han espitlleres per la defensa de l'entrada.

A la dreta del vestibul, atravesant el campanar, una portella conduïa al cor, i per l'esquerra, altra franquejava la volta de la galiléa, de la qual es domina tot el pati.

nostre Empordà tenia una font d'estudi tan o més important que la de Provença. Si aquesta no es manifesta clara i detalladament en altres cenobis és per la raó de la seva poca importància, més clarament, per la falta de mitjans.

Les columnes de Santa Maria de Besalú són aproximadament vuit vegades l'altura del capítell. La columna de l'altar major de Sant Pere de Roda és molt més alta que les citades. Per contra, les superposades de la nau central són baixes, ço que feu escriure a Pi i Margall l'afirmació ja apuntada. Això demostra precisament el sentit estètic de l'arquitecte que volgué donar un relleu a l'altar, posant una columna sola a cada banda i treient la fredor de les parets de les naus amb la superposició de dues que, naturalment, no podien tenir la proporció corrent. Pensà molt bé que una columna sola, o bé hauria necessitat un capítell monstruós, o bé hauria sigut excessivament llarga, donada la incomparable alçària de l'església.

EL CLAUSTR

El claustre és el cor del cenobi. La seva importància és ben definida, doncs al voltant d'ell s'hi esmunyia la vida apacible dels monjos de Sant Pere. En cap part com en aquest monestir devien atendre's al problema del vent, construint galeries baixes, sapades per a resguardar-se de ses furients escomeses.

Es troba aquest contigu a l'església, a la dreta del creuer. Una escalinata amb volta de reblla puja a éll, doncs té un nivell de dos metres respecte al pla del temple. Avui està despullat de columnes i abandonat a la ruïna més llastimosa, entre altes i espinoses vegetacions.

És el claustre un quadrilater irregular i molt sever. El costat que va perpendicular a l'eix de l'església en la part de l'escalinata, té 17'50 metres. En el seu mig hi ha una porta que comunica amb l'entrada del cenobi per mitjà d'un vestibul i al pati gran ja descrit. Aquest era l'accés habitual del temple; per éll hi entraven les corrués de peregrins, els pròcers de l'Empordà, i fins els magnats de

Catalunya i de la terra tota, doncs la principal estava ferrada i tapada, com ja he dit. El costat més curt del claustre té sols nou metres. El pòrtic que es desenrolla al seu voltant és també irregular, variant entre 2'80 i 3'60 metres.

Es compona el claustre de dobles arcs descansant sobre grutes xudes pilastres. Les quatre angulars són poderoses i els dos costats menors estan dividits per un contrafort central de dos trams. Entre els angles hi han pilans també molt poderosos i entre ells encara s'hi noten els restes de les arquacions que descansaven damunt de 44 columnes que han desaparegut junt amb els seus capitells. Alguns d'ells es troben actualment en l'antic palau de Perelada, i són molt bells i típicament romànics, presentant escenes historiadades dels temes bíblics de l'Antic Testament, aus i bèsties fantàstiques, escenes del camp; escultures ingènues, aplastades, d'una gran força d'expressió.

Era el claustre de Sant Pere de Roda una bella mostra de l'arquitectura cristiana dels primers temps del romànic, semblant al de Vilabertran, però més gran i sapat. Degué haver-hi un luxe inusual, doncs en un dels angles i baix una corculla de terrissa, probablement del segle XV, s'hi veu un reste de canonada, també de terrissa, que demostra que allí hi havia una font. En les parets s'hi veuen els encaixats dels sepulcres i de les cartelles que els sostenien. En el centre del pati hi ha el brocal d'una poderosa cisterna que recollia l'aigua pluvial de les teulades.

Teodor Baró assegura que el 1876 encara estava bastant complet (1), ço que fa suposar que el saqueig de les pedres degué començar després d'aquell any.

Jo podria citar algú prohom de l'Empordà que ha contribuït bastant a despullar-lo...

La part superior del claustre estava destinada a les habitacions dels monjos i dels novïcs. Sobre la façana hi havien dos pisos, flanquejats en la part interior del claustre per columnes de reble, iguals a les que hi han en el temple, substituït a les de pedra, perdudes o robades a les darreries de la seva preponderància.

(1) "La Crònica de Catalunya", Barcelona, 1 setembre de 1876.

LES TORRES

Em seria sumament grat fer aquí l'apologia de les torres vençables que s'aixequen en el nostre Empordà: Castelló, Vilabertran, Sant Miquel de Fluvià, Sant Pere de Rodes...; gegants sofiadors de pedra grisenca, altius encara amb tot i ja velluria que es preconfiaza en ells, les esquerdes que els malmeten i les folles embestides del mal temps. Són ells els ulls que esguardaven atentament a una i altra llunyania les freqüents incursions de l'enemic. Al seu recer s'hi aplegaven les famílies indefenses. Ells han vist créixer al seu voltant els pobles humils, adscrits en el poder irrefragable del Senyor. Voldria parlar aquí de l'alta significació que tenen en la moguda i exemplar història de nostra terra, del segell inescorbable que li donen i de la poesia que inspiren les seves gracioses siluetes en l'espai de qui comprèn i estima les velles pedres. Mes ni l'espai ni el lloc m'ho permeten.

Tres són les torres que encara avui demostren l'esplendidesa i potestat del cenobi benedictí de Sant Pere de Roda: el campanar, la de l'homenatge i la que s'aixeca damunt del creuer esquerra del temple. Les dos primeres, d'igual alçària—uns 25 metres—i de planta quadrada, es troben a cada banda del monestir. El campanar és a l'extrem esquerra, entrant en el claustre. En el seu interior sols hi resta un arc de mahons que aguantava l'entatimat del segon pis. Els seus finestral primius estan tapiats. Les edificacions que es troben adossades en la part de llevant demostren ésser posteriors perquè amaguen les obertures de la part baixa. Aquesta torre ha sofert moltes transformacions. El segle XVII fou enlluïda i grollera; ment esgrafada en la cara del pati que forma part de la façana, també esgrafada. Sota d'aquest enlluï i des la volta del temple s'hi veu una canonada que recollia l'aigua de pluja i que anava a nodrir la cisterna que es troba en el bell mitg del pati del claustre.

El campanar amenaça una ruïna imminent, com succeeix amb totes les torres romàniques, que s'esbadellen pels finestrals.

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá

Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

En aquest espaiós teatre, van presentar-nos el divendres passat una sessió de cinematografia super-realista, que quan altre no tingué el mèrit de la novetat. La sessió era esperada pels amants i pels detractors de lo modern. I sobretot per haver-hi anunciada "Un chien andalou" original del nostre compatriota—l'universalment discutit—el pintor Salvador Dalí.

Cal dir que en totes les pel·lícules projectades es pogué copsar la modernitat estrafalària que vol regnar en nostre temps de jazz i escàndol i que malgrat la bona voluntat dels avantguardistes no lograren reixir. Per ara, o el públic encara és verd o les innovacions són prematures i sobtades. Ço vol dir que el públic no sortí satisfet.

Nosaltres, però, alabem els bons propòsits dels organitzadors de la mentada festa, quan no, perquè va treure'ns per una nit de la monotonia imperant.

El diumenge, a més de la sessió de cinematografia, l'empresari Sr. Pagés tingué el bon encert de donar-nos una representació d'alta comèdia. "Ha entrado una mujer" de Suárez de Deza, interpretada per la companyia Martori. El públic acollí amb beneplàcit el programa, acudint-hi amb molt major nombre que les altres festes, ço que dóna una prova evident de que a Figueres encara són amants del teatre.

De l'obra no en parlarem perquè és prou coneguda de tothom i hom sab que fou la que serví per consagrar a un autor novell. Aquesta comèdia de Suárez de Deza, és digna de veure's i aplaudir-se. La companyia Martori se'n sortí bé. Sobretot les Sres. Castillo i Melgarejo. Dels homes, Torres i Guier. En Martori ens sembla massa gran per interpretar el rol d'Oscarito. De totes maneres complí.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Sala Edison

Ja se sab que en aquest saló, fet expressament per cine, no s'hi pot anar a cercar res dolent, en quan a pel·lícules es refereix.

El programa del diumenge tingué però dugues fases.

La primera bona, excelentment bona. (No ens referim a l'assumpte. Un vodevil finet.) Si no a la pel·lícula com a tecnicisme, llum, fotografia, interpretació i bellesa. Ja és sabut que avui per avui, la pel·lícula alemana es la que domina en aquest sentit. No és estrany, doncs, que "Un beso a cuenta" reixís com va fer-ho sobrepujant a El caso de Ana Andrewna pel·lícula russa que ens semblà quelcom passada de moda i de fotografia no massa correcta. La primera sí. Es d'aquelles que quan un veu la paraula Fin, pendria amb gust que la tornessin comensar.

Sonatela, Mario i Rocio Reyes, completaven el programa.

La primera, va complir, encara que el seu gènere no és fet per a triomfar a Figueres. Tant manton i tant madriles, aquí no encaixa prou perquè no ho coneixem.

"Mario" era un graciós que no feia gràcia més que quan es retirava pel foro.

Rocio Reyes va plaure'ns. Es jove, balla bé, és bonica... i promet.

Meritorio con sueldo

Se necesita uno en el Banco de Figueras. Precisa poseer conocimientos de contabilidad y cálculo y también buena letra.

Casino Menestral

Dos acontecimientos. La despedida de la Companyia Beut i el debut de Mestres-Querol. Tot en una setmana. Es el primer

cas que es dóna a Figueres, el finir una temporada tres dies abans de començar-ne una altra; per ço els amants del teatre alaben la gesta de l'empresa d'aquesta "bombonera" que es diu Casino Menestral.

La companyia Beut aconseguí un nou èxit amb l'interpretació de "El Anillo de Hierro", distingint-se el tenor Culla, el tenor còmic Latorre i la característica Sra. Oliver. El Sr. Beut es despedí del públic en mig de grans aplaudiments i amb un "a reveure" esperançador de que els veurem novament a Figueres.

El debut de la Companyia Mestres-Querol, tal com ja esperàvem, constituí un triomf per la primera actriu Ramona Mestres i de tots els elements que formen part de la mentada companyia.

Encarnà tant meravellosament la romàntica Agnès d'Arenys de Mar que el nombrós públic que acudí al Menestral la interrompé mantes voltes amb aplaudiments entusiastes durant el transcurs de la representació. També s'aplaudiren bells parlaments del Sr. Querol i del Sr. Mas. Al final de l'obra tingué d'alçar-se tres vegades el teló. Un èxit que nosaltres cel·lebrem. Val a dir-ho!

Per a demà, aquesta companyia ens anuncia "La mala ley", la millor comèdia de l'insigne literat Manuel Linares Ribas, que servirà pel debut del galan jove procedent del Teatre Talia de Barcelona, Eduard Cabré, on hi actuà de primer galan durant tota la temporada que hi treballava la meritíssima Assumpció Casals, estrenant entre altres el paper central de l'obra "La presonera". Augurem una bona entrada.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

NOTAS

DE LA CIUDAD

HEMOS recibido del Negociado de Estadística del Ayuntamiento, que dirige don José Paltré, un detallado y perfecto cuadro del censo escolar correspondiente al curso de 1929-30. Por este esmerado trabajo nos enteramos del constante y progresivo desenvolvimiento de la primera enseñanza en nuestra ciudad. Todos los profesores han destacado en el aumento de matrícula, lo mismo los colegios nacionales que los particulares. El número total de colegiales asciende a 2.111, correspondiendo a los centros nacionales 546, y a los particulares 1.565, siendo el aumento con respecto al curso anterior de 292 alumnos.

Es de alabar esta propulsión iniciada en la enseñanza figuerense, en la que toma parte activa el alcalde D. José Jou, coadyuvando en grado principal todos los profesores: D.ª Remedios Bosch, D.ª Gloria Figueras, D.ª Carmen Jordá, D.ª Elvira Fortiá, D. Pedro Masó, D. Pedro Armengol, D. Pedro Cantenys, por los nacionales; y, el colegio de la Presentación, Hispano-Francés, Escolapias, Ampurdanés, Sn. Vicente de Paul, Liceo "Monturiol", Religiosas de la Divina Providencia, Genís, Mitjavila, Católica Gratuita Nocturna, Religiosas Esclavas Sagrado Corazón de María, Asilo Vila-llonga, Colls y Terciarias Franciscanas, por los particulares, y en el orden transcrita, según el número de matrícula.

En el Negociado de Estadística del Ayuntamiento está a disposición del público, el referido cuadro.

ALGUIEN pudo creer, por encontrarnos, dicen, cierto sabor humorístico, que éramos cáusticos. Nada de eso. Con sesiedad tratamos las cosas que lo merecen. Así, pues, con toda la buena fe, les dijimos a la Peña "Litos" lo de la pilastra de la bovedilla de Sn. Salvador en San Pedro de Roda, y ello porque fuimos nosotros quienes nos dimos cuenta personalmente de la gravedad del caso.

Además, a la Peña "Litos", la consideramos como algo muy empurdanés, y si los barceloneses levantan

el nombre de los suyos—como hace todo el mundo—es justo que nosotros levantemos y hagamos oír el nombre de los nuestros y más si son intrépidos.

LOS Grandes Almacenes Fortunet se ampliarán a los locales que ocupó el comercio Marimont. Con esta reforma mejóranse extraordinariamente dichos Almacenes y gana en mucho la estética de la Plaza de la Constitución. Enhorabuena a la casa Fortunet.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

LOS pescadores de Puerto de la Selva han tenido el santo de cara, como se suele decir. Con el levante de estos días afluyeron a las aguas de su demarcación un verdadero banco de sardinas que fué ceñido con la acostumbrada pericia por aquellos hombres de mar. No sonriendo la fortuna en ningún otro punto de la costa, pudieron, por consiguiente, vender a buen precio el producto de su trabajo.

SIENDO numerosas las peticiones que recibimos de los números atrasados de LA GALERIA, al objeto de completar la colección de la monografía de San Pedro de Roda, que venimos publicando, del atildado y fluido escritor D. Antonio Papell Garbí, ponemos en conocimiento del público:

Que habiéndose agotado totalmente las ediciones de los primeros números de nuestra revista, y siéndonos imposible de complacer tantas peticiones, tenemos la satisfacción de anunciar que terminada la publicación exclusiva de la aludida monografía sobre San Pedro de Roda, será puesta la misma al mercado intelectual para la venta en forma de libro.

EL Excmo. Sr. Gobernador Civil de la provincia ha impuesto una multa de 50 pesetas—que ha sido hecha efectiva—al joven albañil Joaquín Masólguanet, vecino de nuestra ciudad, como sanción al hecho de haberse propasado de obra con una joven que pa-

saba por una vía céntrica, constitutivo de falta contra la moral y la decencia pública.

CUALQUIERA podrá suponer que en nuestra ciudad se ha impuesto la moda de los derrumbamientos, o que tenemos fenómenos sísmicos así como quien tiene un billar para carambolas. A la media tarde del lunes, sin que nadie lo sospechara,—esas cosas jamás se sospechan—, se vino abajo toda la techumbre de un auténtico "mas" de las Heras de Sans y que en los días de mercado es albergue de carruajes. Otra vez quiso la suerte que no ocurrieran percances personales.

Deprisa y corriendo para evitar accidentes desgraciados, una brigada de peones municipales a las 7 de la tarde del sábado, recompuso el piso de la calle de Olot, frente a la entrada de la Rosta, averiado por hundimiento de la cloaca.

SIN pretensión de censura para la brigada de barrenderos, varios vecinos de la calle de Juan Matas nos han rogado una súplica para el Ayuntamiento para ver si sería posible no barrer aquella calle a hora tan intempestiva, como es la que se acostumbra.

Complacidos, y nosotros no ponemos ni quitamos.

COMPRE SUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

TAMPOCO sería fuera de tino ordenar que los depósitos de basura que han de ser recogidos fueran entregados en el acto o bien que se desjaran en el arroyo convenientemente acondicionados. Pues por las mañanas el mundo perruno parece celebrar los banquetes de Salmanasar.

EL día 8 del próximo febrero, el Liceo "Monturiol" inaugurará el ciclo de conferencias del curso actual, con la interesante que dará en un local público, que se citará oportunamente, Don Ramón Reig Corominas, conciudadano nuestro, pulcro pintor, alumno de la Escuela de Arquitectura de Barcelona y ex-alumno del Liceo,

sobre el tema de modernidad evidente. La construcción moderna.

La peroración del conferenciante será sazonada con proyección de vistas relacionadas con el tema.

DESPUÉS de unas difíciles pruebas de examen verificadas en la Academia Martí de Barcelona, han obtenido el título de profesoras de corte, sistema Martí, las inteligentes Srtas. Carmen Tomás y Quiteria Martí, con la nota óptima de Sobresaliente; y con la de Notable, la aprovechada Srta. Marina Peco. Todas ellas alumnas preparadas por la experta profesora D.ª Dolores Laporta, de nuestra ciudad.

Cábenos la satisfacción de felicitar a las meritadas señoritas y elogiar la provechosa labor de su excelente maestra.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANÁLISIS - ESPECÍFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

EL jueves, a las 10 de la mañana Adelaida Roura Jacas, de 52 años de edad, natural de Vilademat, al entrar para efectuar la venta de pollería en la casa núm. 10 de la calle Vila-fant, le sobrevino un ataque. Viendo que no se le pasaba, se llamó al doctor Junyer, que ordenó fuera trasladada al Hospital en taxi, acompañándola el guardia municipal Isidoro Gallego. Como continuaba en el mismo estado a primeras horas de la tarde, la familia tuvo a bien llevarla a su casa, trasladándosela con el coche de la Cruz Roja.

SE continuará disfrutando en ferrocarriles del billete especial de Exposición para Barcelona, a pesar de cesar hoy el grandioso Certamen en su carácter Internacional, que se convier- te desde la fecha en Nacional.

ATRAVESAMOS la época húme- da. Entre nosotros los yankis harían mal papel. Son muchos los días que tenemos alto grado higrométrico. ¡Cuánta falta nos hace la recia tramon- tana, si no queremos consultar con los doctores figuerenses.

SE trabaja activamente para tener en breve establecida una esplén-

da pista de law-tennis en el campo de la Unió Sportiva.

NO somos egoístas, pero les agra- deceremos a los que nos co- pían, que citen la procedencia. "Al Cé- sar.....".

De la Comarca

DE CASTELLÓ

Sant Anton.—Festa dels Cortals.

Els cortalers aquest any volen lluir-se amb la festa grossa, la tan coneguda festa dels pagesos, relleu de Castelló, blasó de l'Empordà. Com tothom sab se celebra el di- vendres, diada de San Antoni, el sant remader, i l'endemà dissabte. Han llogat els "Rossinyols" perquè els hi refilin un enfilall de notes, les més típiques de la dança emporda- nesa. Com de costum els pollastres i capons, badells i porcins, aviram, oques i altra volalla, tots hi seran a dojo. No en va la fama els hi guar- da la nomenada de destralers de la carn.

N'han fet pabordes els mestres de la galanura i la bona gresca, els gal- lards, ben plantats i esplèndits, en Martí Serra, Resclosar; i Joaquim Gusó, Gusonet.

Musica, ofici, campanes, ball de vetlla, ball de nit, pilota i tot (de futbol ben entés).

Entre nosaltres hem vist transcorre les diades senyalades de Nadal, Ninou i Reis seuse el bullici i xivarri típics de la nostra enjogassada vila.

L'actiu batlle de Vilanova de la Muga, i bon amic nostre, Ignasi Banaset, no s'ha pas perdut per mandra, i vet aquí, aviat tindrem carretera nova per anar de casa a Vilanova.

—No tenim ball, i és clar el jovent cap a Figueres falta gent, i s'omplen aquells cines magnífics i es diverteixen al Menestral. Què té d'estrany que un nostre pagés dels de bona fatxenda, li faci la gara-gara a una donzella figuerenca, i es vulgui passar la vida del futur entre refrescos de gas.

—Els aigats que hem passat, ens han fet patir. Tota la nit del dimarts ens la vàrem passar a la fresca sobre del pont vell, per mor de vigilar els perills de la crescuda.

—Diumenge, en Félix Renard, ens va obrir l'antic bar Sport amb el nom de bar Ampurdanés, i amb un pet de gasto que feia tronar i ploure.

Que per molts anys li vagi endavant.

XICO.

DE PORT-BOU

—L'ajuntament ve portant a realitat els seus comesos; els nostres carrers i places dins un temps faran goig de veure amb les millores nombroses amb que se'ls vesteix.

A la reforma general de la xarxa de clau- vegueres, pavimentació de passeigs, etc, etc, cal unir-hi la colocació de llums en llocs perillosos e intransitables, supressió de murs que desfeien l'estètica de alguns carrers, plantació d'arbres i d'altres refor- mes que honoren la població.

—Durant les festes de Reis la pluja abundant, que no ens ha deixat ni un sol moment, ha desmillorat els festeigs que hi havia anunciats. Com fruit hem vist la riera que anava de gom a gom, cosa que feia alguns anys que no succeia i que farà que no tinguem la sequetat d'altres istius.

DE ROSAS

Para el servicio de marina fueron sorteados 157 mozos, de los cuales han sido destinados a servir 37, varios de ellos elementos valiosos de nuestro club balonpédico.

Marés juega al equilibrio, pero mientras se balancea, no cae.

En el partido jugado contra el "F.C. Sarríá", y a pesar de haber acordado la directiva del "C. D. Rosas" de que no jugase el "Nen", como ya se sabe que a los pequeños no se les puede disgustar, no hubo más remedio que dejarle jugar... Es tan nen!.

Rurbí se siente disgustado contra "ego" por haberle calificado algo bajo, según entiende, al interpretar un artículo, pues él nunca ha dejado de ser él mismo, ya que tampoco han sido ni serán nunca dos en él.

Ya lo decíamos! El partido "U. S. Figueras" contra el "C. D. Rosas" es el mejor signo de lluvia.

R.

DE CABANAS

Durante los días 22, 23 y 24 de los corrientes celebraremos la Fiesta Mayor, dedicada a Sn. Vicente, para la que la Sociedad "Caridad y Recreo", tiene contratada la notable cobla-orquesta "La Principal" de Perelada, que ejecutará durante los tres días, un escogido repertorio de bailes y conciertos en el salón y café de dicha Sdad., además de las tradicionales sardanas en la Plaza Mayor, habiéndose nombrado una comisión integrada por los jóvenes Juan Tuebols, Pedro Cufí, Juan Pey y José Oliva, para que organicen debidamente los festejos.

En el teatro-cine Cufí, habrá funciones de cine y varietés, actuando la simpática artista empurdanesa Pepita Carles.

También como cada año, se celebrarán diariamente solemnes oficios y procesiones, con acompañamiento de orquesta, asistiendo las autoridades locales, somatén, sociedades, etc, etc.

C.

Tipografia IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente ☉ Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 7 FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

WATERS-CLOSETS

complets, qualitat immillorable, a

50 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consortio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler